I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1292/2007,

annettu 30 päivänä lokakuuta 2007,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun perusteella, sekä kyseistä tuontia koskevan, asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun päättämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 ja 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. **Voimassa olevat toimenpiteet**

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1676/2001 ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1424/2006 ([3]), käyttöön lopullisen polkumyyntitullin muun muassa Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaattikalvon (PET-kalvon) tuonnissa. Tarkastelun kohteena olleet toimenpiteet olivat tiettyjen nimeltä mainittujen viejien tuontiin sovellettava polkumyynnin vastainen 0–18 prosentin arvotulli ja kaikkien muiden yritysten tuontiin sovellettava 17,3 prosentin jäännöstulli. Asetukseen (EY) N:o 1676/2001, sellaisena kuin se on muutettuna, johtanut tutkimus on jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'.

(2) Alkuperäisen tutkimuksen perusteella Intiasta peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otetut toimenpiteet laajennettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 1975/2004 ([4]) koskemaan PET-kalvon tuontia Brasiliasta ja Israelista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel.

(3) Komissio hyväksyi päätöksellä 2001/645/EY ([5]) viiden intialaisen tuottajan tarjoamat sitoumukset alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä. Kyseiset sitoumukset kumottiin päätöksellä 2006/173/EY ([6]).

(4) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 367/2006, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1124/2007 ([7]), käyttöön lopullisen tasoitustullin Intiasta peräisin olevan PET-kalvon tuonnissa. Toimenpiteet olivat tiettyjen nimeltä mainittujen viejien tuontiin sovellettava 7–19,1 prosentin arvotulli ja kaikkien muiden yritysten tuontiin sovellettava 19,1 prosentin jäännöstulli. Asetukseen (EY) N:o 367/2006, sellaisena kuin se on muutettuna, johtanut tutkimus on jäljempänä 'aiempi tukien vastaisia toimenpiteitä koskeva tutkimus'.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).
([2]) EYVL L 227, 23.8.2001, s. 1.
([3]) EUVL L 270, 29.9.2006, s. 1.
([4]) EUVL L 342, 18.11.2004, s. 1.
([5]) EYVL L 227, 23.8.2001, s. 56.
([6]) EUVL L 68, 8.3.2006, s. 37.
([7]) EUVL L 255, 29.9.2007, s. 1.

2. **Tarkastelupyyntö**

(5) Komissio sai 23 päivänä toukokuuta 2006 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelupyynnön ja 3 päivänä heinäkuuta 2006 perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön, joka oli rajattu vain Jindal Poly Films Limitedin, jäljempänä 'Jindal', polkumyynnin tarkasteluun, seuraavilta yhteisön tuottajilta: Du Pont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH ja Nuroll SpA, jäljempänä 'pyynnön esittäjät'. Pyynnön esittäjien tuotanto muodostaa huomattavan osan PET-kalvon tuotannosta yhteisössä.

(6) Pyynnön esittäjät esittivät riittävän alustavan näytön siitä, että a) polkumyynnin jatkuminen tai toistuminen ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuva vahinko ovat todennäköisiä; ja b) polkumyyntiä koskevat olosuhteet, joiden perusteella Jindaliin sovellettavat toimenpiteet otettiin käyttöön, ovat muuttuneet ja että muutokset ovat pysyviä.

3. **Tutkimus**

(7) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätti, että perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukainen toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun sekä perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille panemista varten oli olemassa riittävä näyttö, mistä syystä se pani kyseiset kaksi tarkastelua vireille *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 22 päivänä elokuuta 2006 ([1]) ja 25 päivänä elokuuta 2006 ([2]) julkaistuilla ilmoituksilla.

(8) Osittaisessa välivaiheen tarkastelussa tutkittiin polkumyyntiä vain Jindalin osalta. Molempia tarkasteluja koskeva tutkimusajanjakso, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso', alkoi 1 päivänä heinäkuuta 2005 ja päättyi 30 päivänä kesäkuuta 2006. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntien tarkastelu kattoi vuoden 2003 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

4. **Osapuolet, joita asia koskee**

(9) Komissio ilmoitti virallisesti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta vientiä harjoittaville tuottajille, viejämaan edustajille, yhteisön tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan. Molemmissa tarkasteluissa asiaan liittyville osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää mahdollisuutta tulla kuulluksi tarkastelujen vireillepanoa koskevissa ilmoituksissa asetetussa määräajassa.

(10) Mahdollisuus tulla kuulluksi myönnettiin kaikille asiaan liittyville osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

(11) Koska toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun liittyvässä pyynnössä mainittuja Intiassa toimivia vientiä harjoittavia PET-kalvon tuottajia oli ilmeisen paljon, tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa esitettiin otantamenetelmän käyttöä perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti. Otannan tarpeellisuudesta päättämiseksi ja tarvittaessa otoksen valitsemiseksi kaikkia vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan ja toimittamaan tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa täsmennetyt perustiedot PET-kalvoon liittyvistä toiminnoista tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kuusi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ilmaisi halukkuutensa yhteistyöhön. Näistä kuudesta vientiä harjoittavasta tuottajasta kolme yritystä (Ester Industries Limited, Garware Polyester Limited ja Jindal) valittiin otokseen, ja niille lähetettiin kyselylomake. Yritysten todettiin perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti edustavan PET-kalvon yhteisöön suuntautuvan viennin suurinta määrää, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevan ajan kuluessa.

(12) Lisäksi komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille muille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan tai jotka olivat ilmoittautuneet tarkastelun vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Kyselylomakkeen palautti kokonaan täytettynä neljä yhteisön tuottajaa, otokseen valitut kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa, yksi tuoja/käyttäjä sekä neljä käyttäjää.

(13) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, joita se piti tarpeellisina voidakseen todeta polkumyynnin ja vahingon olemassaolon ja niiden jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden sekä ratkaistakseen sen, olisiko toimenpiteiden voimassa pitäminen yhteisön edun mukaista. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien asiaan liittyvien osapuolten toimitiloihin:

a) *Yhteisön tuottajat*

— Dupont Teijin Films (Luxemburg)

— Mitsubishi Polyester Film GmbH (Saksa)

— Nuroll SpA (Italia)

— Toray Plastics Europe (Ranska);

b) *Intiassa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat*

— Ester Industries Limited, New Delhi

— Garware Polyester Limited, Aurungabad

— Jindal Poly Films Limited, New Delhi;

([1]) EUVL C 197, 22.8.2006, s. 2.
([2]) EUVL C 202, 25.8.2006, s. 16.

c) *Yhteisössä toimiva etuyhteydessä oleva tuoja/käyttäjä*

— Rexor SAS (Ranska);

d) *Tuoja/käyttäjä*

— Coverne SpA (Italia);

e) *Käyttäjät*

— Safta SpA (Italia)

— Metalvuoto SpA (Italia).

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(14) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Intiasta peräisin oleva polyeteenitereftalaattikalvo (PET-kalvo), joka yleensä luokitellaan CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90.

2. **Samankaltainen tuote**

(15) Alkuperäisen tutkimuksen tapaan todettiin, että Intiassa tuotetuilla ja maan kotimarkkinoilla myytävillä PET-kalvoilla, Intiasta yhteisöön vietävillä PET-kalvoilla ja yhteisön tuottajien valmistamilla ja myymillä PET-kalvoilla on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset. Näin ollen ne ovat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

C. **OSITTAINEN VÄLIVAIHEEN TARKASTELU: POLKUMYYNTI**

1. **Normaaliarvo**

(16) Normaaliarvon määrittämiseksi tarkistettiin ensin, että Jindalin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti edustava eli vähintään viisi prosenttia tarkasteltavana olevan yhteisöön viedyn tuotteen kokonaismyyntimäärästä.

(17) Tämän jälkeen varmistettiin, oliko kunkin tuotelajin kokonaismyynti kotimarkkinoilla vähintään viisi prosenttia saman lajin vientimyynnistä yhteisöön.

(18) Jos tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynti oli vähintään viisi prosenttia saman tuotelajin yhteisöön viedystä myyntimäärästä, sen osalta selvitettiin perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, oliko tavanomaisessa kaupankäynnissä myyty määrä riittävä. Tuotelajeille, joiden tuotantokustannukset ylittävillä hinnoilla tapahtunut kotimarkkinamyynti oli yli 80 prosenttia myynnin määrästä, normaaliarvo määritettiin kaikessa kotimarkkinamyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Tuotelajeille, joiden kannattava myynti oli enintään 80 prosenttia mutta vähintään 10 prosenttia myynnin määrästä, normaaliarvo määritettiin ainoastaan kannattavassa kotimarkkinamyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Jos alle 10 prosenttia tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynnin määrästä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla, sitä ei katsottu myytävän tavanomaisessa kaupankäynnissä, mistä syystä sen normaaliarvo oli muodostettava perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(19) Tuotelajeille, joiden vientiä harjoittavien tuottajien veloittamia kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen riittämättömän edustavuuden tai tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin puuttumisen takia, normaaliarvo laskettiin asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan tuotantokustannusten perusteella, joihin perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa.

(20) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset perustuivat vientiä harjoittavalle tuottajalle tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnistä aiheutuneisiin edustaviin kustannuksiin. Voittomarginaali laskettiin niiden tuotelajien voittomarginaalien painotetun keskiarvon perusteella, joita yritys myi kotimarkkinoillaan tavanomaisessa kaupankäynnissä riittävässä määrin.

2. **Vientihinta**

(21) Valtaosa tarkasteltavana olevan tuotteen vientimyynnistä yhteisöön tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla suuntautui riippumattomille asiakkaille. Tämän vuoksi vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan vientihinnan perusteella.

(22) Osa vientimyynnistä suuntautui etuyhteydessä olevalle yritykselle yhteisössä. Etuyhteydessä oleva yritys ei jälleenmyynyt tuotteita sellaisinaan, vaan jalosti niitä huomattavassa määrin, joten viedyn tuotteen vientihintaa ei katsottu voitavan muodostaa jalostetun tuotteen jälleenmyyntihinnan perusteella perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Jindalin kyseiseltä etuyhteydessä olevalta yritykseltä veloittamia hintoja verrattiin yhteisössä toimiville etuyhteydettömille asiakkaille Jindalin samoista tuotelajeista perimiin hintoihin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Koska näiden kahden hintaryhmän hintojen todettiin olevan kunkin tuotelajin osalta vastaavia, Jindalin veloittamien hintojen katsottiin olevan luotettavia ja vientihinnan määrittämiseen soveltuvia.

3. **Vertailu**

(23) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti asianmukaisesti oikaisujen muodossa huomioon hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet. Oikaisuja tehtiin tarvittaessa alennusten, hyvitysten, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi, jos asiasta esitettiin todennettu näyttö.

(24) Jindal pyysi normaaliarvon oikaisua sellaisen tuontitullin huomioon ottamiseksi, jota ennakkolisenssijärjestelmän mukaisesti ei kannettu vientitavaroiden valmistuksessa käytettyjen raaka-aineiden tuonnista. Ennakkolisenssijärjestelmässä yritys voi tuoda raaka-aineita tullitta edellyttäen, että se vie määrältään ja arvoltaan saman verran valmista tuotetta siten kuin tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien virallisten vakionormien perusteella on määritetty. Ennakkolisenssijärjestelmän alaista tuontia voidaan käyttää joko vientitavaroiden tuotantoon tai niiden tuotannossa käytettävien kotimaisten tuotantopanosten varastojen täydentämiseen. Yritys väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä yhteisöön käytettiin täyttämään ennakkolisenssijärjestelmän vaatimukset tuotujen raaka-aineiden osalta. Päätelmää siitä, oliko oikaisu perusteltu tämän pyynnön osalta vai ei, ei tehty, koska päätelmä ei olisi vaikuttanut tarkastelua koskevan tutkimuksen tulokseen siitä syystä, että yrityksen ei todettu harjoittaneen polkumyyntiä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

4. **Polkumyyntimarginaali**

(25) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan.

(26) Vertailu osoitti polkumyyntimarginaalin olevan negatiivinen.

5. **Muuttuneiden olosuhteiden pysyvyys**

(27) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkittiin myös, voidaanko tutkimuksessa havaittuja olosuhteita pitää perustellusti pysyvinä.

(28) Tältä osin on syytä palauttaa mieleen, että neuvoston asetuksella (EY) N:o 1676/2001 ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 390/2005 ([1]) päätökseen saatetuissa kahdessa peräkkäisessä tutkimuksessa todettiin, että Jindal ei harjoittanut polkumyyntiä. Kyseiset polkumyynnin puuttumista koskevat havainnot on vahvistettu tämän tutkimuksen yhteydessä, eivätkä mitkään seikat viittaa siihen, että polkumyynnin esiintymättömyys ei olisi luonteeltaan pysyvää.

(29) Sen vuoksi katsotaan, että voimassa olevilla Jindaliin sovellettavilla toimenpiteillä päästään aiottuihin tuloksiin ja ne olisi säilytettävä ennallaan.

D. **TOIMENPITEIDEN VOIMASSAOLON PÄÄTTYMISTÄ KOSKEVA TARKASTELU**

D.1 POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. **Alustavat huomiot**

(30) Eurostatin mukaan tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin Intiasta yhteisöön yhteensä 23 472 tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Otokseen valittujen kolmen yrityksen tuonnin osuus tästä määrästä oli noin 97 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, ja pelkästään Jindalin osuus oli noin 90 prosenttia Intiasta EY:n alueelle suuntautuvasta kokonaisviennistä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(31) Alkuperäisen tutkimuksen tarkastelujaksolla (1 päivästä huhtikuuta 1999 31 päivään maaliskuuta 2000) tuontimäärä Intiasta oli 50 590 tonnia. Aiemman tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan tutkimuksen tarkastelujaksolla (1 päivästä lokakuuta 2003 30 päivään syyskuuta 2004) tuontimäärä Intiasta oli 12 679 tonnia.

2. **Polkumyynnillä tapahtuva tuonti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana**

2.1 *Alustavat huomautukset*

(32) Kuten edellä olevassa johdanto-osan 11 kappaleessa todetaan, otokseen valittiin kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa. Jindalia koskevat johdanto-osan 16–26 kappaleessa esitetyt havainnot.

2.2 *Normaaliarvo*

(33) Yrityksiä Garware ja Ester koskevan normaaliarvon määrittämiseksi varmistettiin ensin, että kummankin vientiä harjoittavan tuottajan ilmoitettu kotimarkkinamyynnin määrä oli perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti edustava eli vähintään viisi prosenttia yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen ilmoitetusta myyntimäärästä.

([1]) EUVL L 63, 10.3.2005, s. 1.

(34) Tämän jälkeen tarkistettiin, oliko kunkin tuotelajin kokonaismyynti kotimarkkinoilla vähintään viisi prosenttia saman lajin vientimyynnistä yhteisöön.

(35) Jos tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynti oli vähintään viisi prosenttia yhteisöön viedystä saman tuotelajin myyntimäärästä, sen osalta tarkasteltiin perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, oliko tavanomaisessa kaupankäynnissä myyty määrä riittävä. Tuotelajeille, joiden tuotantokustannukset ylittävillä hinnoilla tapahtunut kotimarkkinamyynti oli yli 80 prosenttia myynnin määrästä, normaaliarvo määritettiin kaikessa kotimarkkinamyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Tuotelajeille, joiden kannattava myynti oli korkeintaan 80 prosenttia mutta vähintään 10 prosenttia myynnin määrästä, normaaliarvo määritettiin ainoastaan kannattavassa kotimarkkinamyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Jos alle 10 prosenttia tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynnin määrästä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla, sitä ei katsottu myytävän tavanomaisessa kaupankäynnissä, mistä syystä sen normaaliarvo oli muodostettava perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(36) Tuotelajeille, joiden vientiä harjoittavien tuottajien veloittamia kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen riittämättömän edustavuuden tai tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin puuttumisen takia, normaaliarvo laskettiin asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan tuotantokustannusten perusteella, joihin perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa.

(37) Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset perustuivat vientiä harjoittavalle tuottajalle tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnistä aiheutuneisiin edustaviksi todettuihin kustannuksiin. Voittomarginaali laskettiin niiden tuotelajien voittomarginaalien painotetun keskiarvon perusteella, joita yritys myi kotimarkkinoillaan tavanomaisessa kaupankäynnissä riittävässä määrin.

2.3 *Vientihinta*

(38) Vientihintojen määrittämisen osalta tässä tutkimuksessa pyritään arvioimaan, jatkuisiko polkumyynti tai alkaisiko se uudestaan, jos suojatoimenpiteet kumottaisiin. Tämän vuoksi polkumyyntilaskelmissa käytettävien vientihintojen määrityksessä ei voida tyytyä tarkastelemaan pelkästään viejien aiempaa hinnoittelua vaan lisäksi on tarkasteltava vientihintojen todennäköistä kehitystä tulevaisuudessa. Tutkimuksessa on siis selvitettävä, ovatko aiemmat vientihinnat luotettava osoitus siitä, millaisia vientihintoja tulevaisuudessa todennäköisesti sovelletaan.

(39) Koska tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle osittain sijoittuvana aikana oli voimassa hintasitoumuksia, erityisesti tarkasteltiin sitä, ovatko hintasitoumukset vaikuttaneet aiempiin vientihintoihin siten, että kyseisiä hintoja olisi pidettävä epäluotettavina tulevan vientihinnoittelun määrittämisen kannalta. Lisäksi on syytä huomata, että Garwaren ja Esterin hintasitoumukset peruutettiin 9 päivänä maaliskuuta 2006, kun tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso alkoi 1 päivänä heinäkuuta 2005 ja päättyi 30 päivänä kesäkuuta 2006. Garwaren ja Esterin vientitapahtumat, jotka sijoittuivat tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle hintasitoumuksen voimassaoloaikana, todettiin hinnoitelluiksi niin lähelle vähimmäishintaa, että oli aihetta epäillä, voidaanko kyseisiä hintoja pitää luonteeltaan pysyvinä ja vähimmäishinnasta erillään määriteltyinä. Vastaava päätelmä on jo esitetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 366/2006 ([1]) johdanto-osan 28 kappaleessa.

(40) Garwaren vientitapahtumat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla hintasitoumusten peruuttamisen jälkeen kattavat noin 20 prosenttia kokonaisviennistä, ja ne ovat jatkuneet ilman katkoksia hintasitoumuksen peruuttamisen jälkeen. Kun otetaan huomioon hintasitoumuksen voimassaolon päättymisen (8 päivän maaliskuuta 2006) jälkeen viedyt määrät, kyseisten vientitapahtumien hinnoittelun todetaan tarkoituksenmukaisesti edustavan Garwaren oletettua hinnoittelukäytäntöä ilman hintasitoumuksia. Näin ollen kyseisille vientitapahtumille vahvistettuja hintoja käytettiin Garwaren koko vientimäärää koskevan vientihinnan laskemiseksi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(41) Esterin vientitapahtumat hintasitoumusten peruuttamisen jälkeen sijoittuvalla ajanjaksolla kattavat vain viisi prosenttia kokonaisviennistä, ja ne ajoittuvat hyvin lyhyelle jaksolle välittömästi hintasitoumuksen peruuttamisen jälkeen. Sen vuoksi kyseisille tapahtumille vahvistettuja hintoja ei voida pitää yrityksen sellaisia vientihintoja edustavina, joita se olisi veloittanut ilman hintasitoumusta. Kuten edellä johdanto-osan 39 kappaleessa todettiin, Esterin soveltamat hinnat yhteisöön suuntautuvassa viennissä ennen hintasitoumuksen peruuttamista olivat hyvin lähellä vähimmäishintoja. Lisäksi todettiin, että Esterin kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä soveltamat hinnat olivat sekä painotetun keskihinnan perusteella että tuotelajeittain tarkasteltuna merkittävästi alempia kuin sen yhteisöön suuntautuvassa viennissä soveltamat hinnat,

([1]) EUVL L 68, 8.3.2006, s. 6.

minkä vuoksi oli todennäköistä, että jos sitoumuksia ei olisi voimassa, sen yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat saatettaisiin vastaamaan samoista tuotelajeista kolmansissa maissa veloitettuja hintoja. Tästä syystä pääteltiin, että Esterin yhteisöön suuntautuvassa viennissä soveltamia hintoja hintasitoumusten voimassaoloaikana ei voitu tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa käyttää luotettavien vientihintojen määrittämiseen perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Koska Ester myi maailmanmarkkinoilla huomattavia määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, vientihinta päätettiin määritellä yhteisöön myydyistä malleista tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien sellaisten vientihintojen perusteella, joita sovellettiin kaikkiin kolmansiin maihin tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle sijoittuvana hintasitoumuksen voimassaoloaikana. Hintasitoumuksen peruuttamisen jälkeen ajoittuvan tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson vientihinta määritettiin yhteisössä tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

2.4 *Vertailu*

(42) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti asianmukaisesti oikaisujen muodossa huomioon hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet. Oikaisuja tehtiin tarvittaessa kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten sekä palkkioiden ja pakkaus- ja luottokustannusten erojen huomioon ottamiseksi, jos asiasta esitettiin todennettu näyttö.

(43) Vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät tiettyjen vientitoimien osalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaista vientihinnan oikaisua viennin jälkeisen tuontitullien hyvitysjärjestelmän alaisesta viennistä saatujen etujen määrän perusteella. Tarkasteltavana olevaa tuotetta kyseisen järjestelmän mukaisesti vietäessä saatuja hyvityksiä voitiin käyttää minkä tahansa tavaroiden tuonnissa kannettavien tullien kuittaamiseen tai myydä vapaasti toisille yrityksille. Järjestelmässä ei myöskään ole velvoitetta käyttää tuotuja tavaroita ainoastaan asianomaisen vientituotteen tuotannossa. Asianomaiset tuottajat eivät osoittaneet, että viennin jälkeisessä tuontitullien hyvitysjärjestelmässä saatu etu olisi vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen eivätkä varsinkaan sitä, että asiakkaat olisivat johdonmukaisesti maksaneet eri hintoja kotimarkkinoilla tuontitullien hyvitysjärjestelmässä myönnettyjen etujen vuoksi. Tästä syystä pyyntö hylättiin.

2.5 *Polkumyyntimarginaali*

(44) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan. Jos vientihinnat oli määritetty kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintojen perusteella, asianmukaiset CIF-arvot laskettiin lisäämällä kolmansiin maihin suuntautuvan viennin noudettuna lähettäjältä -hintaan yhteisöön suuntautuvan viennin noudettuna lähettäjältä -tason hintojen ja CIF-tason hintojen painotettu keskimääräinen erotus tuotelajeittain.

(45) Vertailu osoitti, että polkumyyntimarginaali oli 15–25 prosenttia. On syytä muistaa, että Jindalin osalta polkumyyntimarginaalin oli todettu olevan negatiivinen (ks. edellä oleva johdanto-osan 26 kappale).

3. **Tuonnin kehitys siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan**

Voimassa olevien toimenpiteiden kumoamisen vaikutus polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin

3.1 *Käyttämätön kapasiteetti*

(46) Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla kaikkien tiedossa olleiden intialaisten viejien varakapasiteetti oli yhteensä arviolta 32 000 tonnia. On kuitenkin huomattava, että tästä kokonaismäärästä noin 25 000 tonnia liittyy intialaisiin viejiin, joihin sovelletaan 0 prosentin polkumyyntitullia. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollinen kumoaminen vaikuttaisi todennäköisesti vain vähän kyseisten yritysten vientipolitiikkaan. Vain noin 7 000 tonnia siis koskee niitä intialaisia viejiä, joihin sovellettava polkumyyntitulli on muu kuin 0 prosenttia. Kyseinen varakapasiteetti, joka vastaa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla noin 30 prosentin osuutta tarkasteltavana olevan tuotteen Intiasta yhteisöön suuntautuvasta kokonaistuonnista ja 3 prosentin osuutta yhteisön kulutuksesta, voitaisiin viedä yhteisöön, jos toimenpiteet kumottaisiin.

3.2 *Kannustimet myynnin ohjaamiseen uudelleen yhteisöön*

(47) Mallikohtaisen vertailun perusteella otokseen valittujen intialaisten viejien, joihin sovellettava polkumyyntitulli on muu kuin 0 prosenttia, kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hinnat olivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 20–30 prosenttia alhaisemmat kuin samojen vientiä harjoittavien tuottajien yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat. Kyseisten kahden viejän myynti kolmansiin maihin oli huomattavaa, sillä sen osuus kokonaisviennistä oli 80–90 prosenttia. Näin ollen katsotaan, että muihin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin hintatasoa voidaan pitää indikaattorina hintatasosta, joka vallitsisi yhteisöön suuntautuvassa vientimyynnissä, mikäli toimenpiteet kumottaisiin.

(48) Osa PET-kalvon suurimmista vientimarkkinoista on suojattu korkeiden tariffien avulla. Erityisesti Intiasta Yhdysvaltoihin suuntautuvaan PET-kalvon tuontiin sovelletaan 2,32–24,11 prosentin polkumyyntitulleja ja 9–25,27 prosentin tasoitustulleja sen mukaan, mikä intialainen tuoja on kulloinkin kyseessä.

3.3 *Päätelmät*

(49) Edellä mainituista syistä todetaan, että suhteelliset hintatasot, varakapasiteetti ja edellä kuvatut kannustimet huomioon ottaen on todennäköistä, että i) polkumyynti jatkuu ja ii) yhteisöön viedyt määrät kasvavat, jos voimassa olevista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä luovutaan.

D.2 YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(50) Neljä yhteisön tuottajaa (DuPont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA ja Toray Plastics Europe) toimi tutkimuksessa täysimääräisesti yhteistyössä. Niiden osuus yhteisön tuotannosta oli noin 95 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Näin ollen ne muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

(51) PET-kalvon tuotantotilanne yhteisössä on muuttunut alkuperäisen tutkimuksen ajankohdasta. Kodak Industrie (Ranska) ei enää valmista PET-kalvoa yhteisössä, ja 3M on siirtänyt toimintansa osaksi I.T.P. SpA:ta (Italia), joka muuntaa tuotantolaitostaan uuteen ja erilaiseen tuotantoon soveltuvaksi. On myös huomattava, että Tšekin Euroopan unioniin liittymisen myötä 1 päivästä toukokuuta 2004 (Tšekkiin sijoittautunut) Fatra a.s. on kuulunut yhteisön tuotantoon.

D.3 TILANNE YHTEISÖN MARKKINOILLA

1. **Kulutus yhteisön markkinoilla**

(52) Yhteisön kokonaistuotannon määrittämisessä käytettiin Eurostatin laatimia tuontitilastoja, yhteisön tuotannonalan myyntimäärää yhteisössä ja muiden yhteisön tuottajien myyntilukuja.

Taulukko 1

Yhteisön kulutus	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Määrä (tonnia)	253 890	250 231	251 612	257 177
Indeksi (2003 = 100)	100	99	99	101

(53) Vuoteen 2003 verrattuna kulutus kasvoi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 1 prosenttia (yli 3 000 tonnia).

2. **Tuonti Intiasta, Brasiliasta ja Israelista: määrät, markkinaosuudet ja tuontihinnat**

(54) Intiasta yhteisöön suuntautuneen tuonnin määrä kasvoi 86 prosenttia vuoden 2003 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana ja markkinaosuus kasvoi 5 prosentista 9 prosenttiin, mutta hinnat laskivat 12 prosenttia. Nämä tiedot perustuvat Eurostatin tilastoihin.

Taulukko 2

Tuonti Intiasta	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Määrä (tonnia)	12 597	15 972	23 912	23 472
Indeksi (2003 = 100)	100	127	190	186
Markkinaosuus	5 %	6 %	10 %	9 %
Hinnat (euroa/tonni)	2 005	1 890	1 866	1 755
Indeksi (2003 = 100)	100	94	93	88

(55) Brasiliasta ja Israelista suuntautunut tuonti, jota edellä johdanto-osan 2 kappaleessa todettiin käytetyn toimenpiteiden kiertämiseen, väheni merkittävästi sen jälkeen, kun Intiasta suuntautuvassa tuonnissa käyttöön otetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet laajennettiin koskemaan myös tuontia kyseisistä maista. Näistä maista peräisin olevan PET-kalvon hinnat nousivat 219 prosenttia kiertämisen estävien toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen.

Taulukko 3

Tuonti Brasiliasta ja Israelista	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Määrä (tonnia)	6 855	5 527	271	419
Indeksi (2003 = 100)	100	91	5	6
Markkinaosuus	2 %	2 %	0 %	0 %
Hinnat (euroa/tonni) (Eurostatin luvut)	1 581	1 741	4 170	3 461
Indeksi (2003 = 100)	100	110	264	219

(56) On kuitenkin otettava huomioon, että tämän tutkimuksen havaintojen mukaan Jindal ei harjoittanut polkumyyntiä ja että aiempien tutkimusten havaintojen perusteella muut yritykset (Flex Industries Limited ja Polyplex Corporation Limited) eivät olleet harjoittaneet polkumyyntiä. Sen vuoksi tässä tutkimuksessa otetaan huomioon vain polkumyynnillä tapahtunut tuonti Intiasta ja tuonti, jonka todettiin liittyneen toimenpiteiden kiertämiseen. Polkumyynnillä tapahtuva tuonti Intiasta ja tuonti, josta kannetaan toimenpiteiden kiertämisen estävä tulli, ovat vähentyneet 70 prosenttia vuoden 2003 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana (ks. jäljempänä oleva taulukko 4). Kyseisen tuonnin voimakas väheneminen johtuu suurelta osin toimenpiteiden kiertämisen estävien toimenpiteiden käyttöönotosta Brasiliasta ja Israelista suuntautuneessa tuonnissa.

Taulukko 4

Tuonti Intiasta, Brasiliasta ja Israelista	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Määrä (tonnia)	10 383	8 881	3 618	2 766
Indeksi (2003 = 100)	100	86	35	27
Markkinaosuus	4 %	4 %	1 %	1 %
Hinnat (euroa/tonni)	1 855	1 852	1 891	1 785

Lähde: Eurostat ja yritysten tiedot.

3. **Tuonti muista kolmansista maista**

(57) Tuonti muista kolmansista maista kasvoi tarkastelujaksolla 24 prosenttia (noin 62 000 tonnista vuonna 2003 noin 77 000 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla), ja kyseistä tuontia vastaava markkinaosuus yhteisössä kasvoi viisi prosenttiyksikköä (25 prosentista 30 prosenttiin). Merkittävimpiä tuontimaita olivat Etelä-Korea, Yhdysvallat, Thaimaa ja Arabiemiraatit. Tonnikohtainen keskihinta aleni 11 prosenttia vuoden 2003 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana. Nämä luvut perustuvat Eurostatin tietoihin.

Taulukko 5

Maa		2003	2004	2005	Tutkimus-ajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Etelä-Korea	Tuonnin määrä (tonnia)	25 895	23 983	22 225	23 878
	Indeksi (2003 = 100)	100	93	86	92
	Markkinaosuus	10 %	10 %	9 %	9 %
	Hinnat (euroa/tonni)	2 137	2 146	2 239	2 098
Yhdysvallat	Tuonnin määrä	14 611	18 636	20 544	13 432
	Indeksi (2003 = 100)	100	128	141	92
	Markkinaosuus	6 %	7 %	8 %	5 %
	Hinnat (euroa/tonni)	7 575	6 067	4 974	6 690
Thaimaa	Tuonnin määrä	2 858	6 511	8 647	8 647
	Indeksi (2003 = 100)	100	228	303	303
	Markkinaosuus	1 %	3 %	3 %	3 %
	Hinnat (euroa/tonni)	1 742	1 764	1 811	1 758
Arabiemiraatit	Tuonnin määrä (tonnia)	1	26	2 478	5 898
	Indeksi (2004 = 100)		100	9 422	22 427
	Markkinaosuus		0 %	1 %	2 %
	Hinnat (euroa/tonni)		2 872	1 854	1 790
Yhteensä Etelä-Korea, Yhdysvallat, Thaimaa ja Arabiemiraatit	Tuonnin määrä (tonnia)	43 366	49 157	53 894	51 855
	Indeksi (2003 = 100)	100	80	100	110
	Markkinaosuus	17 %	20 %	21 %	20 %
Kaikki maat paitsi Intia, Brasilia ja Israel	Tuonnin määrä (tonnia)	62 300	65 683	74 191	77 054
	Indeksi (2003 = 100)	100	105	119	124
	Markkinaosuus	25 %	26 %	30 %	30 %
Hinta	Painotettu keskihinta (euroa/tonni)	3 848	3 756	3 431	3 428
	Indeksi	100	98	90	89

4. **Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne**

(58) Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkia sellaisia olennaisia taloudellisia tekijöitä ja osoittimia, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

4.1 *Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

(59) Tarkastelujaksolla kapasiteetti säilyi muuttumattomana (noin 190 000 tonnia) ja tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste pienenivät neljän prosentin verran.

Taulukko 6

	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Tuotanto tonneina	176 682	175 465	165 348	168 875
Indeksi (2003 = 100)	100	99	94	96
Kapasiteetti tonneina	190 694	185 863	186 721	189 832
Indeksi (2003 = 100)	100	97	98	100
Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste	93 %	94 %	89 %	89 %
Indeksi (2003 = 100)	100	101	96	96

4.2 *Varastot*

(60) Tarkasteltavana olevan tuotteen varastot pienenivät vuosien 2003 ja 2004 välisenä ajanjaksona 23 929 tonnista 22 241 tonniin, suurenivat hieman vuonna 2005 ja pienenivät 21 272 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Varastojen pieneneminen johtui pääosin tuotannon vähenemisestä.

Taulukko 7

Varastot	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Tonnia	23 929	22 241	23 209	21 272
Indeksi (2003 = 100)	100	93	97	89

4.3 *Myynti etuyhteydettömille asiakkaille yhteisössä ja markkinaosuus*

(61) Yhteisön tuotannonalan myynti etuyhteydettömille asiakkaille yhteisön markkinoilla vuosina 2003–2005 väheni 5 prosenttia, 142 755 tonnista 135 956 tonniin. Myyntimäärä kasvoi hieman vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä, mutta saavutti 98 prosentin osuuden myyntimäärästä vuonna 2003. Myyntimäärät etuyhteydessä oleville yrityksille olivat vähäisiä (200–300 tonnia vuodessa tarkastelujaksolla). Lisäksi yhteisön tuotannonalan markkinaosuus supistui kaksi prosenttiyksikköä vuoden 2003 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä.

Taulukko 8

	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Myyntimäärä (tonnia)	142 755	144 282	135 956	139 212
Indeksi (2003 = 100)	100	101	95	98
Kokonaiskulutuksen markkinaosuus	56 %	58 %	54 %	54 %

4.4 *Myyntihinnat ja kustannukset*

(62) Yksikkömyyntihinnat laskivat kaksi prosenttia tarkastelujaksolla (2 891 eurosta/tonni vuonna 2003 2 819 euroon/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla), ja tonnikohtaiset keskikustannukset laskivat 3 216 eurosta/tonni (vuonna 2003) 3 137 euroon/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kustannukset laskivat huolimatta siitä, että lähes kaikkien raaka-aineiden keskikustannukset nousivat huomattavasti (öljyn hinnan rajun nousun vuoksi). Nämä luvut osoittavat, että pyrkiessään välttämään liian suuren markkinaosuuden menettämistä, yhteisön tuotannonala ei pystynyt myyntihintojen avulla kattamaan kaikkia tuotantokustannuksiaan.

Taulukko 9

	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Painotettu keskihinta (euroa/tonni)	2 891	2 865	2 929	2 819
Indeksi	100	99	101	98
Kustannusten painotettu keskiarvo (euroa/tonni)	3 216	3 112	3 152	3 137
Indeksi (2003 = 100)	100	97	98	98

4.5 *Kasvu*

(63) Yhteisön tuotannonala menetti tarkastelujakson aikana markkinaosuuttaan lievästi kasvavilla markkinoilla.

4.6 *Työllisyys, tuottavuus ja palkat*

(64) Yhteisön tuotannonalan työllisyysaste pieneni 13 prosenttia vuoden 2003 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Vaikka keskipalkka työntekijää kohti nousi viisi prosenttia, toimintaa pyrittiin rationalisoimaan, ja tuottavuus työntekijää kohti kasvoi yhdeksän prosenttia. Näin ollen työvoimakustannukset tuotettua tonnia kohti alenivat neljän prosentin verran.

Taulukko 10

	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Työllisyys	2 263	2 112	2 027	1 978
Indeksi (2003 = 100)	100	93	90	87
Tuottavuus (tonnia työntekijää kohti)	78	83	82	85
Indeksi (2003 = 100)	100	106	104	109
Palkat (1 000 euroa)	138 876	132 916	129 098	127 375
Indeksi (2003 = 100)	100	96	93	92
Keskipalkka työntekijää kohti	61 362	62 922	63 669	64 407
Indeksi (2003 = 100)	100	103	104	105
Palkat tuotettua tonnia kohti	786	758	781	754
Indeksi (2003 = 100)	100	96	99	96

4.7 *Kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto*

(65) Myynnin kannattavuudella tarkoitetaan voittoa, joka on saatu asianomaisen tuotteen myynnistä yhteisössä. Sijoitetun pääoman tuotto laskettiin kokonaispääoman tuoton perusteella.

(66) Kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille yhteisössä on vuosien 2004 ja 2005 pienistä kohennuksista huolimatta pysynyt negatiivisena koko tarkastelujakson ajan. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla sekä kannattavuus että sijoitetun pääoman tuotto olivat erityisen alhaisella tasolla (kannattavuus – 11 prosenttia ja sijoitetun pääoman tuotto – 3,1 prosenttia), ja ne ovat vuoden 2005 jälkeen alentuneet entisestään.

Taulukko 11

	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Kannattavuus	– 11,2 %	– 8,6 %	– 7,6 %	– 11,3 %
Indeksi (2003 = 100)	– 100	– 77	– 68	– 101
Sijoitetun pääoman tuotto	– 2,6 %	– 2,1 %	– 1,9 %	– 3,1 %
Indeksi (2003 = 100)	– 100	– 81	– 75	– 118

4.8 *Kassavirta*

(67) Kassavirran suuntaus oli heikkenevä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

Taulukko 12

	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Kassavirta (1 000 euroa)	35 305	34 690	21 980	15 128
Indeksi (2003 = 100)	100	98	62	43

4.9 *Investoinnit ja pääoman saanti*

Taulukko 13

	2003	2004	2005	Tutkimusajanjakso (1.7.2005–30.6.2006)
Investoinnit (1 000 euroa)	21 745	18 131	16 772	17 724
Indeksi (2003 = 100)	100	83	77	82

(68) PET-kalvon tuotantoon tehdyt investoinnit laskivat vuoden 2003 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana 18 prosenttia. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla investointien arvo nousi kuusi prosenttia vuoden 2005 tilanteesta, mutta investointien taso oli alhaisempi kuin vuonna 2003. Tutkimuksen aikana havaittiin, että investointeja tehtiin enimmäkseen tuotteen laadun parantamiseksi ja tuotantokapasiteetin säilyttämiseksi ennallaan.

(69) Investointien alhainen taso selittyy pitkälti sillä, että yhteisön tuotannonalan emoyhtiöt eivät osoittaneet kiinnostusta investointeihin tai investointien takaamiseen kannattamattomissa toiminnoissa, kuten PET-kalvon tuotanto Euroopassa.

4.10 *Polkumyyntimarginaalin suuruus ja elpyminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista*

(70) Polkumyyntimarginaalin merkittävyyden arvioinnissa otetaan huomioon, että voimassa on toimenpiteitä, joilla pyritään estämään vahingollinen polkumyynti. Kuten edellä on todettu, käytössä olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että yksi otokseen valituista vientiä harjoittavista tuottajista myy edelleen yhteisöön polkumyyntihinnoin. Vaikka havaittu polkumyyntimarginaali on merkittävä, sen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ei ollut huomattava, ottaen huomioon, että polkumyynnillä Intiasta tapahtuvan tuonnin ja tuonnin, jolla toimenpiteitä todettiin kierretyn, markkinaosuus oli yksi prosentti yhteisön kulutuksesta. Jindal varmasti osaltaan vaikutti yhteisön tuotannonalan tilanteen huononemiseen. Lisäksi on kuitenkin otettava huomioon, että vaikka Jindalin harjoittama tuonti jätettäisiin tarkastelun ulkopuolelle, yhteisön tuotannonala ei olisi pystynyt elpymään aiemmasta polkumyynnistä vuonna 2001 toteutetun polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen harjoitetun toimenpiteiden kiertämisen vuoksi (jota vastaan otettiin käyttöön toimenpiteitä vasta vuoden 2004 loppuun mennessä) sekä epäasianmukaisten sitoumusten vuoksi, jotka kumottiin vasta viime vuonna. On myös muistettava, että ennen toimenpiteiden kiertämisen estävän tullin käyttöönottoa ja sitoumusten kumoamista intialaisten yritysten polkumyynnillä tapahtuneeksi todetun tuonnin taso oli yli kolminkertainen verrattuna tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon.

5. **Yhteisön markkinoiden tilannetta koskevat päätelmät**

(71) Yhteisön markkinoilla kulutetun PET-kalvon määrä kasvoi yhden prosentin samalla kun yhteisön tuotannonalan myynti väheni kaksi prosenttia.

(72) Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi suurimassa osassa vahinkoa kuvaavista tekijöistä: tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste (– 4 prosenttia), myyntimäärät (– 2 prosenttia) ja arvo (– 5 prosenttia), markkinaosuus (– 2 prosenttiyksikköä), kassavirta ja kannattavuus, investointitoiminta ja sijoitetun pääoman tuotto.

(73) Rakenneuudistustoimilla, joita yhteisön tuotannonala toteutti työvoiman osalta sekä kustannusleikkausten ja työntekijäkohtaisen tuottavuuden kasvun muodossa, ei pystytty kompensoimaan raaka-aineiden hintojen nousun vaikutusta tarkastelujaksolla. Tuotantokustannukset olivat korkeammat kuin myyntihinnat. Samaan aikaan Intiasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat olivat alhaiset ja muiden maiden todettiin kiertäneen toimenpiteitä. Yhteisön tuotannonalaan kohdistunut paine johtui kuitenkin osittain Jindalin harjoittamasta tuonnista, jonka ei todettu tapahtuneen polkumyynnillä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja jonka osuus Intiasta suuntautuneesta PET-kalvon kokonaistuonnista oli noin 90 prosenttia.

(74) Edellä esitetty huomioon ottaen yhteisön tuotannonalan tilanne on edelleen epävarma, ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäys mitä todennäköisimmin pahentaisi tilannetta.

D.4 VAHINGON JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

(75) Kuten edellä todettiin, yhteisön tuotannonalan tilanne on edelleen epävarma. Polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntyy huomattavasti, jos polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumotaan. Kuten edellä johdanto-osan 46 kappaleesta ilmenee, intialaiset viejät, joihin sovelletaan polkumyyntitullia, pystyvät nostamaan vientimääräänsä huomattavasti ja, kuten johdanto-osan 48 kappaleessa todetaan, osa PET-kalvon suurimmista vientimarkkinoista, ja etenkin PET-kalvon Yhdysvaltain markkinat, on suojattu korkeiden tariffien avulla.

(76) Jos polkumyyntitulleja ei olisi käytössä, polkumyynnillä tapahtuva tuonti Intiasta aiheuttaisi huomattavia paineita yhteisön markkinoille. Sen vuoksi vahingon toistumisen todennäköisyydestä on selviä viitteitä.

(77) Edellä esitetty huomioon ottaen, jos yhteisön tuotannonala joutuisi vastaamaan polkumyyntihinnoin Intiasta tapahtuvan tuonnin lisäykseen, tuotannonalan rahoitustilanne heikkenisi entisestään. Tällä perusteella päätellään, että Intiaa koskevien toimenpiteiden kumoaminen johtaisi mitä todennäköisimmin yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon toistumiseen.

D.5 YHTEISÖN ETU

(78) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden säilyttäminen ennallaan vastoin yhteisön kokonaisetua.

(79) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, oliko yhteisön etua määritettäessä arvioitu kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli yhteisön tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien ja käyttäjien edut.

(80) Toimenpiteiden käyttöönottoa ei alkuperäisessä tutkimuksessa pidetty yhteisön edun vastaisena. Koska tässä tarkastelussa analysoidaan tilannetta silloin, kun polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat jo käytössä, voidaan arvioida myös sitä, onko nykyisillä toimenpiteillä asianomaisiin osapuoliin mahdollisesti kohtuuttoman kielteinen vaikutus.

(81) Tällä perusteella tutkittiin, oliko vahingollisen polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että tässä nimenomaisessa tapauksessa toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

(82) Jotta toimenpiteiden käyttöönoton tai siitä luopumisen todennäköisiä vaikutuksia olisi voitu arvioida, kaikilta asiaan liittyviltä osapuolilta, joita asian tiedettiin koskevan tai jotka ilmoittautuivat komissiolle, pyydettiin tietoja. Tämän vuoksi komissio lähetti kyselylomakkeet yhteisön tuotannonalalle, yhdeksälle etuyhteydettömälle tuojalle ja 23 käyttäjälle. Lisäksi komissio otti yhteyttä kaikkiin muihin tiedossa olleisiin yhteisön tuottajiin, jotka eivät toimittaneet tutkimuksessa tehtävää yhteistyötä varten pyydettyjä tuotantoonsa ja myyntiinsä liittyviä perustietoja.

1. **Vaikutus yhteisön tuotannonalaan**

(83) On syytä muistaa, että yhteisön tuotannonalan tilanne on edelleen riskialtis, kuten johdanto-osan 58–74 kappaleessa todetaan.

(84) Toimenpiteiden voimassaolon jatkumisen odotetaan lieventävän markkinoiden vääristymistä ja hinnankorostusten estymistä. Toimenpiteiden ansiosta yhteisön tuotannonala voisi säilyttää myyntimäärät vähintään nykyisellä tasolla ja hyödyntää suurtuotannon etuja.

(85) Toisaalta jos polkumyyntitoimenpiteet kumottaisiin, on todennäköistä, että yhteisön tuotannonalan rahoitustilanteen kielteinen kehitys jatkuisi tai jopa pahenisi. Yhteisön tuotannonalaa haittaavat erityisesti alentuneista hinnoista johtuva tulonmenetys ja markkinaosuuden pienentyminen.

(86) Polkumyyntitoimenpiteiden jatkaminen olisi siis yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

2. **Vaikutus tuojiin ja käyttäjiin**

(87) Vain yksi tuoja/käyttäjä ja neljä käyttäjää toimivat yhteistyössä tutkimuksessa ja toimittivat vastaukset kaikkiin kysymyksiin. Näiden yritysten osuus PET-kalvon kokonaiskulutuksesta yhteisössä on 16,3 prosenttia, ja ne ilmoittivat, että polkumyyntitullien voimassaolon jatkamisella ei olisi niihin suurta vaikutusta.

3. **Yhteisön etua koskeva päätelmä**

(88) Kun otetaan huomioon kaikki edellä esitetyt seikat, voidaan päätellä, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi merkittävästi, jos lainkaan, kielteisiä vaikutuksia tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjien ja tuojien tilanteeseen.

(89) Tämän perusteella todetaan, että sellaisia yhteisön etuun perustuvia pakottavia syitä, jotka estäisivät polkumyyntitoimenpiteiden jatkamisen, ei ole olemassa.

E. **POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(90) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä oleellisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisen jatkamista aiotaan suositella. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.

(91) Edellä esitettyjen tosiasioiden ja huomioiden perusteella todetaan perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että vain Jindaliin rajattu osittainen välivaiheen tarkastelu olisi päätettävä ja alkuperäisen tutkimuksen perusteella Jindalin valmistaman ja yhteisöön viemän PET-kalvon tuonnissa käyttöön otettu nollan prosentin polkumyyntitulli olisi säilytettävä ennallaan.

(92) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun osalta perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja edellä todetun perusteella Intiasta peräisin olevan PET-kalvon tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olisi pidettävä voimassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Päätetään muun muassa Intiasta peräisin olevan, yleensä CN-koodeihin ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90 luokiteltavan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden osittainen välivaiheen tarkastelu siltä osin kuin kyseiset toimenpiteet koskevat vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa Jindal Poly Films Limited.

2 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Intiasta peräisin olevan CN-koodeihin ex 3920 62 19 (Taric-koodit 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76, 3920 62 19 78 ja 3920 62 19 94) ja ex 3920 62 90 (Taric-koodit 3920 62 90 33 ja 3920 62 90 94) kuuluvan polyeteenitereftalaattikalvon tuonnissa.

2. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Yritys	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Ester Industries Limited 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi – 110 003, Intia	17,3	A026
Flex Industries Limited A-1, Sector 60, Noida 201 301, (U.P.), Intia	0,0	A027
Garware Polyester Limited Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Intia	6,8	A028
Jindal Poly Films Limited 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Intia	0,0	A030
MTZ Polyfilms Limited New India Centre, 5th floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Intia	18,0	A031
Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Intia	0,0	A032
SRF Limited Express Building 9-10 Bahadur Shah Zaraf Marg New Delhi 110-002 Intia	3,5	A753
Kaikki muut yritykset	17,3	A999

3. Jos mikä tahansa osapuoli toimittaa komissiolle riittävän näytön siitä, että

— se ei ole vienyt 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita 1 päivän huhtikuuta 1999 ja 31 päivän maaliskuuta 2000 sekä 1 päivän heinäkuuta 2005 ja 30 kesäkuuta 2006 välisinä aikoina,

— se ei ole etuyhteydessä yhteenkään viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan asetuksella (EY) No 366/2006 käyttöön otettuja toimenpiteitä, ja

— se on vienyt asianomaisia tavaroita yhteisöön 1 päivän heinäkuuta 2005 ja 30 päivänä kesäkuuta 2006 välisenä aikana tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tavaramäärän viemiseksi yhteisöön,

neuvosto voi yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan, muuttaa 2 kohtaa lisäämällä kyseisen osapuolen niiden yritysten luetteloon, joihin sovelletaan 2 kohdan taulukossa mainittuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä silloin, kun lopullinen tulli on 3,5 prosentin suuruinen painotettu keskimääräinen tulli.

4. Laajennetaan 2 kohdassa vahvistettu Intiasta peräisin olevaan tuontiin sovellettava lopullinen polkumyynnin jäännöstulli koskemaan samanlaisen polyeteenitereftalaattikalvon tuontia Brasiliasta ja Israelista (riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Brasilia tai Israel) (Taric-koodit 3920 62 19 01, 3920 62 19 04, 3920 62 19 07, 3920 62 19 11, 3920 62 19 14, 3920 62 19 17, 3920 62 19 21, 3920 62 19 24, 3920 62 19 27, 3920 62 19 31, 3920 62 19 34, 3920 62 19 37, 3920 62 19 41, 3920 62 19 44, 3920 62 19 47, 3920 62 19 51, 3920 62 19 54, 3920 62 19 57, 3920 62 19 61, 3920 62 19 67, 3920 62 19 74, 3920 62 19 77, 3920 62 19 92, 3920 62 90 31, 3920 62 90 92) lukuun ottamatta seuraavien tuottajien harjoittamaa tuontia:

Terphane Ltd BR 101, km 101, City of Cabo de Santo Agostinho, State of Pernambuco, Brasilia (Taric-lisäkoodi A569);

Jolybar Filmtechnic Converting Ltd (1987), Hacharutsim str. 7, Ind. Park Siim 2000, Natania South, 42504, POB 8380, Israel (Taric-lisäkoodi A570);

Hanita Coatings Rural Cooperative Association Ltd, Kibbutz Hanita, 22885, Israel (Taric-lisäkoodi A691).

5. Tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan, jollei toisin säädetä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä lokakuuta 2007.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
F. NUNES CORREIA